

De algemeene indruk op de Conferentie is niet opwekkend en zeker is de keuze om in Januari te Venetië te vergaderen een weinig hygiënische gedachte.

Intusschen willen wij indachtig Faijs ce que dois advienne que poerra hopen, dat de Conferentie goede vruchten moge dragen, maar zeker is dat geenszins.

R.

INGEZONDEN.

Geachte Heer Redacteur!

Beleefdelijk verzoek ik voor het onderstaande een plaatsje in uw eerstvolgend nummer.

Naar aanleiding van de philippica door Collega GUYE in het eerste n^o. van uw *Tijdschrift* over de opgaaf van den op- en ondergang der maan in het *Geneeskundig Jaarboekje voor Nederland*, het volgende:

Toen de laatste Algemeene Vergadering van het „Nut van 't Algemeen” het ondoordachte en weinig gemotiveerde besluit nam, in het vervolg geen Volks-Almanak meer uit te geven, ontviel mij daardoor een boekskén waaruit ik met nauwkeurigheid den op- en ondergang van de maan kon naslaan, en wendde ik mij tot een der H.H. Redacteurs van genoemd *Jaarboekje*, of zij genegen waren in het vervolg in die leemte te voorzien, hetgeen mij bereidwillig toegestaan werd, waarvoor bij dit schrijven mijnen hartelijken dank. Wel had ik de opgave daarvan eenigszins anders gewenscht, bijv. op 12 afzonderlijke pagina's — doch — men kan van een redactie ook *te* veel vergen.

Een dergelijke opgave, Mijnheer de Redacteur, is voor ons *land*-bewoners een dringende behoefte, teneinde alle vergaderingen, alle samenkomsten in den winter, zoo immer mogelijk, bij lichte maan te bepalen en vooral voor ons medici, die bij ervaring zoo goed weten, wat het zegt in donkere, stormachtige nachten, langs ongebaande wegen te reizen. Hoewel ik op den gedachtengang van Collega GUYE, niet de Latijnsche woorden: „Summa (hier de maan) petit livor, perflast altissima venti” zal toepassen, denk ik, dat ZEd.'s opvatting ongeveer de volgende geweest is: Mijn goeie tijd, welk verstandig mensch, krijgt op het einde der negentiende eeuw, nu we ons baden in een zee van gas- en electrisch licht, in het hoofd een opgave van op- en ondergang der maan in een jaarboekje te plaatsen, dat is nu nog eens ouderwetsch pur sang. Ik wensch mijns inziens GUYE alles goeds toe, toch koester ik een booze illussie, dat ZEd. nog eens genoodzaakt wordt met mij in een stikdonkeren nacht, een excursie te maken, dan weet ik zeker, dat hij, als we heelhuids den vasten grond weder onder de voeten krijgen, me een' warmen handdruk zal geven en uitroepen: „Amice, gij hadt volkomen „gelijk met nauwkeurige opgave te vragen tusschen licht en duisternis, ik „gelukkige Zoon van Minerva, die mij steeds in de centra der beschaving „heb mogen bewegen, wist niet, dat dergelijke moeielijkheden door mijn collega's ondervonden werden”.

Een plebisciet heeft in deze zaak geen recht van bestaan; het is den honderden medici der *steden* immers volkomen onverschillig, of ze bij lichte, dan wel donkere maan vergaderen. De Redactie van genoemd jaarboekje verzoek ik beleefdelijk in het vervolg voort te gaan met deze opgave, zij het ook in eenigszins gewijzigden vorm.

U Mijnheer de Redacteur dankzeggende voor de opneming dezer regelen, steeds gaarne

Uw Dw.

Nieuweschans, 3 Januari 1892.

A. W. TRESLING.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — De bekende ex-Praeses van het Royal College of Surgeons, Sir JAMES RISDOM BENNETT, is op 83-jarigen leeftijd overleden. BENNETT was de gevierde „consulting physician” bij het St. Thomas- en het London-Hospital, en maakte zich door talrijke geschriften bekend. Zijn verhandeling over den acuten hydrocephalus werd in 1843 met de FOTHERGILL-medaille bekroond. Hij vertaalde KRAMER's handboek over de ziekten van het oor en schreef over de vorming van pathologische neoplasmata in den thorax.

PARIJS. — Sinds 1 Januari is het *Journal des Sociétés scientifiques* van vorm en titel veranderd. Het formaat is als dat der *Gazette médicale*, en de titel: *Revue générale de médecine, de chirurgie et d'obstétrique*. Het blijft, zonder verdere verhooging van kosten, als weekblad verschijnen.

— LOUIS ALFRED RICHEL, de bekende Hoogleeraar in de chirurgie, is op 75-jarigen leeftijd overleden. RICHEL begon als aide d'anatomie en werd achtereenvolgens prosector en chirurg bij Lourcine, St.-Antoine, St.-Louis en Pitié, totdat hij in 1824 tot Hoogleeraar in de chirurgie werd beroepen. Behalve talrijke kleinere geschriften, leverde hij een „Traité pratique d'anatomie médico-chirurgicale”, klinische lessen over fracturen van het been en „Recherches sur les tumeurs vasculaires des os ou anevrysmes des os”, welke in 1851 met den grooten prijs der Académie bekroond werden.

HALLE a. S. — Prof. ALFRED CARL GRAEFE heeft wegens ziekte om ontslag als Directeur der ophthalmologische kliniek gevraagd.

BERLIJN. — De *Kreuzzeitung* bevat het belangrijk bericht, dat de Regeering een wetsontwerp gereed maakt, waarbij het thans bestaand recht voor een ieder, om zich in elke gemeente metterwoon te vestigen (het zoogenaamde Freizügigkeitsrecht) voortaan zeer beperkt wordt. Het veranderen van woonplaats zal slechts dan geoorloofd zijn, als de vertrekkende kan bewijzen, dat hij, ter plaatse waar hij zich zal vestigen, een *aan de eischen der gezondheidsleer beantwoordende* woning voor zich en zijn gezin bezit. Die dat bewijs niet kan leveren, wordt naar zijn oorspronkelijke woonplaats teruggebracht. Is hij verarmd, dan moet de gemeente, waar